

SENDİKA

10 Temmuz 1967

Yıl: 1, Sayı: 19

Fiatı: 25 Kuruş

15 GÜNDE BİR ÇIKAR FİKİR VE SANAT GAZETESİ

BİR BEYANAT ÜZERİNE

Sağda demir atan Tunç kamu oyunu yanıltıyor

TÜRK - İŞ Genel Sekreteri zaman zaman Türkiye'nin kapitalizmle kalkınacağına inananların sağında dolaşmakta; canı sıkılınca da sosyalizm türküleri söylemektedir

SAYIN Tunç durur, durur iki yılda bir öyle çıkışlar yaparki insanın tersi döner. Bir kaç yıl öncesiydi. TÜRK-İŞ'in tümüyle sağa kaydığı aydınlığa çıkar çıkmaz, genel sekreter, basına ithalâtın - ihracatın devletleştirilmesi ile ilgili beyanat verir. Herkes de bunu sahi zanneder, yorumlarda bulunurdu. Erbabı ise bu türde olan gayri ciddi ve stratejik beyanatların hangi gerekçelere dayandığını iyi bilirdi.

Bugün yine böyle bir tertip karşısındayız. TÜRK-İŞ'in sağa kaydığı değil, sağda demir attığı bir ortamda yine sayın Tunç kamu oyunu yanıltacak beyanatlarla karşımıza çıkıyor.

Prof. Feyzioğlu eskiden ıslâhatçı sosyalizme evet; ihtilâlci sosyalizme hayır! dermiş. TÜRK-İŞ yöneticileri de fazla tehlikeli bulduklarından sayın Feyzioğlu'ndan ürkerlermiş. Hattâ o zaman, sayın Ecevit, Feyzioğlu'ndan daha sağda imiş.

Şimdi, sayın Genel Sekreter, Feyzioğlu'na sağa kaydığı, eski kanılarını inkâr ettiği için şaşıyormuş.

Aslında sayın Ecevit'le, TÜRK-İŞ'in görüşlerinde hiçbir fark yokmuş. Yani, TÜRK-İŞ de bu nedenle ortanın solunda imiş.

Eğer gerçekten öyle ise,

(Sonu Sayfa 4 de)

• • •

TÜRKİYE MADEN-İŞ SENDİKASI ESKİŞEHİR OLAYLARINI PROTESTO ETTİ

TÜRK-İŞ, İŞÇİ SINIFINA İHANETE BİR HALKA DAHA EKLEMİŞTİR

Türkiye Maden - İş Sendikası Genel Yürütme Kurulu, Türk - İş'cilerin Eskişehir'de yaptıkları tecavüz hareketlerini görüşmüş ve bir bildiri yayınlayarak Türk - İş'in davranışını protesto etmiştir. Türkiye Maden - İş Sendikası Genel Yürütme Kurulunun bildirisi aynen şöyledir.

«Türk - İş Konfederasyonu, işçi sınıfına ihanetine yeni bir halka eklemiştir. Artık Türk - İş, gerçek işçi sendikalarının kongrelerini basmağa, sendika binalarına saldırmaya ve tabelâlarını kırıp atmaya başlamıştır. Türk - İş, işçilerin uyanışını gördükçe ihanetinin anlaşılmasının yaygınlaşacağı korkusuyla şiddete başvurmaya işçiyi işçiye karşı çıkarmaya yönelmiştir.

Bu korkunun sonucudur ki, İzmirde başlayan, toplantı basma, kardeşi kardeşe vurdurma hareketi, bu defa Eskişehirde denenmek istenmiştir. Türkiye Maden-İş Sendikasının Eskişehir kongresi, Türk - İş Bölge Temsilciliğinin tertibi ile basılmış, kongre salonunda Maden - İş'in hazırladığı dövizler yırtılmış, kongreye katılması gerekenlerin kongre salonuna girmeleri önlenmiştir.

Bu zorbalığı daha da ileri götüren Türk-İş'çiler, Türkiye Maden-İş Sendikası Genel Başkan Vekili Cavit Şarman'a, Merkez Teşkilâtlanma Dairesi Müdürü İsmet Ercan'a, Ankara Bölge Temsilcimiz Erol Tuncay'a ve örgütleyici Özger Sınar'a fiilî tecavüzde bulunmuşlardır. Gözleri dönmüş kalabalık, kanun dışı bu saldırılarını yaparken emniyet kuv-

(Sonu Sayfa 4 de)

Başyazı

Kârdan Verilecek İkramiye

ENDER ETKİ

21. Mart. 1964 tarihli Resmî Gazetede «İktisadî devlet teşekkülleriyle müesseseleri ve iştirakleri hakkında» ki 440 sayılı kanun yayınlandı. Bu kanunla işçilerimiz, pek çok ileri ülke işçilerinin dahi sahip olamadığı «Yönetime iştirak» hakkından başka, birde kârdan ikramiye almak hakkına kavuşmuşlardır.

Bu kanunun 30. maddesi «Teşekküllerin yönetim kurulu başkan ve üyeleri dahil olmak üzere her çeşit personeline (İşçiler dahil) geniş ölçüde işçi çalıştıran teşekküllerden Bakanlar Kurulunca belli edilenlerde kârın %10 unu, bunlar dışında kalanlara da kârın %5 ini geçmemek ve bir aylık ücret tutarını aşmamak üzere yönetim kurulunun teklifi ve ilgili bakanın onayı ile ikramiye verilebilir.

Kârların yukarıki fıkra gereğince, ikramiye olarak ayrılacak meblâğlar bir aylık maaş veya ücret tutarında ikramiye verilmesine yetmiyen teşekküllerle fiatları Bakanlar Kurulunca belli edilen mal ve hizmetlerin üretimi veya satışı ile uğraşan teşekküllerin her çeşit personeline ne suretle ikramiye verileceği hususu tüzükte gösterilir. Bu teşekküllerin her çeşit personeline verilecek ikramiye bir aylık maaş veya ücret tutarını aşamaz» demektedir.

Maddeden anlaşılacağı üzere ikramiyenin nasıl verileceği hususu belirtilmiştir. Buna rağmen tüzükle gösterilmesi de ayrıca istenmiştir. Kanunun 35. maddesi «Bu kanunun uygulanmasını düzenlemek üzere yürürlüğe girişinden itibaren altı ay içinde Maliye Bakanlığınca ilgili bakanlıklar ve yüksek denetleme kurulunun mütalâası alınarak bir tüzük hazırlanır ve yürürlüğe konulur.» demektedir. Demek oluyorki bu madde ile tüzüğün altı ay içinde hazırlanarak yürürlüğe konması emredilmiştir. Kanun 21. Mart. 1964 tarihinde yayınlana-

Sonu Sayfa 4 de)

İŞÇİ KARDEŞ YERİNİ BUL!..

• M. NURİ AYVALI •

Ey işçi, ey yeri geldiği zaman kanıyla, yeri geldiği zaman alın teriyle bu toprakları sulayan insan:

Türkiyede yıllar önce başlayan fakat bazı çıkarcılar, sömürücüler ve kökü dışarıdaki kumpanyaların adamları tarafından durdurulan sosyal uyanış, senin içinden çıkan uyanık insanların, ulusçu aydınların çaba ve direnişi ile yeniden başlamıştır. 4 Ocak 1922 yılında bakın ne demiş Atatürk:

— Emek sahibi olmayanlar, insandan addolunmamak; hakkı emeğe istinat ettirmek aslî inancı nazarı itibare alındı. Türkiyenin bu mahiyetini takdir, tasdik etmek, Türkiye halkının mevcudiyetini, istiklâl ve saadetini ciddî olarak arzu etmektir.

Şimdi külâhını önüne koy ve şu sorulara cevap ver:

Bugüne kadar sen mi vatandaş muamelesi gördün, yoksa senin patronun mu?

Hasta oldun, hastaneye alındın, gerekli ilgi ve ihtimamı gördün mü?

Çocuğunu ilkokuldan öte okutabildin mi?

Yeni doğan çocuğuna bir nüfus cüzdanı almak için nüfus memurunun huzurundan kaç kere geri çevrildin ve sonunda bir aracı koymak zorunda kaldın?

İki tavuğunun yumurtasını sen kaça sattın, gerektiği zaman sen de yumurta almak durumuna düşünce dün kendinin sattığı yumurtayı kaça alabildin?

Ayda kaç kez evine et girmekte?..

Senin verdiğin vergilerle okuyan doktorlar seni niçin parası ile muayene ediyor, hiç düşündün mü?

Bütün bu sorulara HAYIR cevabını vereceksin, değil mi?

Atatürk ne demiş, bak:

— Bizim hükümetimizi ifade etmek gerekirse «Halk Hükûmeti» deriz.

«Halk kıyıları işgal ettiği için vatandaşlar denize giremiyor» diyen mi, yoksa, sen mi, gerçek halksın?

Seçtiklerinin içinde senden kaç kişi var?

İşçi kardeş eğer durumundan şikâyetçi isen, eğer ezildiğinin farkında isen, eğer hor görüldüğünü görüyorsan, eğer hastane kapısından kovuluyorsan, eğer çocuğunu okutamıyorsan, eğer ayda bir kilocuk et yiyemiyorsan kabahatı kimsede arama, suçlu sensin. Kendin öyle istediğin için böyle oluyor. Eğer sen böyle istemesen anayasa-

(Devamı Sayfa 4 de)

YARARLI YAYINLAR

Toplum Sözleşmesi

• YILDIZ OSMANOĞLU •

ÜNLÜ YAZAR J. J. ROUSSEAU'NUN YAZDIĞI BU KİTAP, ÇAN YAYINLARININ 36. YAPITI OLUP DİLİMİZE VEDAT GÜNYOL TARAFINDAN ÇEVRİLMİŞTİR. FİATI 6 LİRA, İSTEME YERİ: YENİ UFUKLAR P. K. 1034 GALATA -- İSTANBUL

Sayın çevirici eseri birkaç sözle tanıtarak şöyle diyor:

«Toplum sözleşmesi, haklı ve doğru bir toplumun temellerini koymaya çalışıyor. İnsanlar Arasında Eşitsizliğin Doğuşu ve Temelleri Üstünde Konuşma adlı eserinde Rousseau insanların doğal yaşama halindeki ilk özgürlüklerinin özlemini çekmektedir. Ona göre, tabiat yasaları gereğince yaşıyan insanlar özgür ve eşittiler, toplum düzenine geçince bu mutluluğu yitirmişlerdir. İnsanların başına gelen belâların başlıcası mal mülk tutkusundan doğmuştur. Ayrıca, bir avuç güçlü insanın başkalarını buyruk altına almasıyla da, insanlar arasında kölelik efendilik ilişkileri çıkmıştır ortaya. Kısaca, insanın yaradılışı ile toplum içindeki koşullar arasında derin bir karşıtlık doğmuştur. İşte, toplum sözleşmesi bu düşüncenin ardından yürür, Eşitsizlik üstüne konuşmanın sona erdiği yerde toplum sözleşmesi başlar.» (G. del Vecohio).

Eser dört kitaba bölünmüştür. Birinci kitap toplumun bir sözleşme yoluyla doğduğundan, ikinci kitap «Souverain» yani egemen varlıktan, egemenlik ve genel istemden; üçüncü kitap yürütme gücü olarak çeşitli yönetim biçimlerinden; dördüncü kitap da, sistemin işleyişinden ve toplum dininden söz eder.

Bundan sonra, birinci, ikinki, üçüncü ve dördüncü kitaplara ait konuların kısaca özeti yapılmıştır.

Yazar ise birinci kitaba şöyle girmiştir:

«Niyetim, insanları oldukları gibi, yasaları da olabilecekleri gibi ele alıp toplum düzeninde güvenilir ve haklı bir yönetim kuralı bulunup bulunamıyacağını araştırmaktır. Bu araştırmada, adalet ile fayda birbirinden ayrı düşmesin diye, hakkın onayladığını çıkarın gerektirdiğiyle uzlaştırmaya çalışacağım.

Önemini ispatlamaksızın giriyorum konuma. Bana (sen kralmısın, yoksa yasacı mısın ki politika üstüne yazı yazıyorsun?) diye soracaklara vereceğim karşılık şudur: Ben ne kralım, ne de yasacı; onun için politika üstüne yazıyorum. Ya hükümdar, ya da yasacı olsaydım ne demek gerektiğini söyleyip vaktimi boşuna harcamaz, ya yapacağımı yapar, ya da susardım.

Özgür bir devletin yurttaşı ve egemen varlığın bir üyesi olarak dünyaya geldiğim için, kamu işlerinde sözümün etkisi ne denli az da olsa, oy vermе hakkım bana bu işleri öğrenmek görevini yüklenmeme elverir. Her ne zaman yönetim düzenleri üstünde düşünsem, araştırmalarımda kendi memleketimin yönetimini sevme konusunda yeni yeni nedenler bulup seviniyorum.»

Bu kitabı okurken çok düşünecek ve konuların haklılığı yargısına varacaksınız. Zaman zaman da insanların içindeki hırsa kapılıp konunun haklı bulunmasına rağmen kabul etmeme gibi durumlara düşeceksiniz. Bu eseri mutlaka okuyunuz. Tekrar tekrar düşününüz sonunda haklılığını kabul edeceksiniz.

****

Siz Ne Anlarsınız Maviyi

Bre zübük oğlu zübükler
- Bre Hitler kırması -
kurt köpekleri
Siz ne anlarsınız maviyi
Ne anlarsınız halk adına çile çekmeyi.
Gerçek saygısı nedir bilirmisiniz?
Bilirmisiniz nedir sevmek memleketi
İnsanlık nedir?

.·.

Bir çiçek dal ucunda
Halkla yoğurmuş mavisini
Tam savurarak havalara
Tutup onu kilitlediniz
Paslı kapı, taş duvarlara

S. Metin DEMİRTAŞ

****

DÜŞÜNDÜREN SÖZLER

Derleyen: ALTAN ESİN

• İnsanın güttüğü amaca herşeyi feda etmesi gerektiğine inanmıyorum. Adaleti seve seve yurdumu sevmek isterim. Yurdum için her hangi bir büyüklüğü, hele kana ve yalana dayanan bir büyüklüğü istemem. Adaleti yaşatarak memleketimi yaşatmak isterim.

ALBERT CAMUS

• **Köle olmak istemediğim gibi, efendi olmak da istemem. Benim demokrasiden anladığım budur.**

ABRAHAM LİNCOLN

• Ben kendim ancak, beni çevreleyen insanların insanlığını ve hürriyetini tanıdığım kadar hür ve insanım.

BAKUNİN

• **Politik örgütlenme hürriyet, eşitlik ve kardeşlik ilkeleri üstüne oturtulmuştur; oysa sosyal hayat ekonomik kölelik, sosyal eşitsizlik ve sınıf çatışmasının nüfuzu altındadır.**

HENRI ARVON

• İyi yönetilen bir devlette cezalar azdır. Bunun nedeni bağışlamaların çokluğu değil, suçluların azlığıdır. Çökmekte olan bir devlette suçların çokluğu cezasız kalmalarına yol açar.

J. J. ROUSSEAU

• **Mülkiyetlerin birikimi fikrin gücünü yerle bir eder; dehanın kıvılcımını söndürür, insanların pek çoğunu en pis tasaların içinde boğar. Zenginlere ise hayatın en iyi ve en güçlü etkinliklerini sağlar.**

GODWIN

• Çürüyen zambaklar, otlardan daha beter kokar.

SHAKESPEARE

• **Nasıl ki iğdiş edilen öküz boyunduruğa daha yatkın, övendirenin dürtüşüne daha dayanıklı ise insan oğlu da kişiliğini, özgürlüğünü yetirdiği oranda semirir, dünyayı pembe görmeğe başlar ve güdümlü işlere uysallıkla boyun eğer...**

HİLMİ ÖZGEN

• Kuvvet, düşman saldırışı arttıkça, artar. Sırtı yere gelen adam ayağa kalktımı, artık tek bir insan olmaktan çıkmış, kahramanlık senfonisinin harekete geçen ordusu olmuştur.

R. ROLLAND

HALK ALBÜMÜ'nden:

E L

Bir yapı işçisiydi ucuz
Yığın taş ondan pahalı
Taşın altında kaldı
İbrahimin sağ eli.

Öldük biz, dedi, şimdi öldük
Aslında çoktan ölmüştük
Elimizi ellere vereli
Taş aldı götürdü temelli.

Kan yitiği yüzünde
Kireçli toprağı yoksulluğun
Ve böğüren acısı değildir şimdi
Elidir, yitirilmiş ekmeğinin.

Elini sardılar bir gazeteye
Eli habersiz gazeteden,
Gazete elinden habersiz
Habermidir İbrahimin eli?

Haberdir... Haberdir... Haberdir,
Duygusuz taş altından
Gazetenin kanlı yaprağından
Çıktı, eski kraliçe Süreyyanın eli.

Ceyhun Atuf KANSU

■

KANDIRDILAR HASILI

Seçime yakındı köye geldiler
Gerçi ancak yarım saat kaldılar
Yalvardılar, yüzümüze güldüler
Hepimizi kandırdılar hasılı

Toprak dedilerdi, su dedilerdi
Bizden size hizmet bu dedilerdi
Yalansınız dedik, yo.. dedilerdi
Çıramızı söndürdüler hasılı

Vardılar başkente yemin içtiler
Hep minderden dışarıya kaçtılar
Kısa yoldan ağzımıza ...tılar
İçimizi yandırdılar hasılı

Ben Türk işçisiyim yeter kanamam
Artık küle kestim gayri yanamam
Değişti inancım ölsem dönemem
Budur sözüm başım gitse hasılı.

M. Nuri AYVALI

■

ONLAR ULUSUMUN EMEKÇİLERİYDİ

Tunceli'de ya da Kalan'da bir akşam üzeri
Onları gördüm açtılar çıplaktılar
İstanbul'a Boğaza ve yaşantımıza beyler
Binlerce mil uzaktılar.

Artvin'de Yusufeli'nde gördüm onları
Kimsede görmediğim gözlerle baktılar
Artvin'de Yusufeli'nde Şavşat'ta
Onları gördüm açtılar çıplaktılar.

Onlar ki size binlerce mil uzakta
Onlar ki aç ve çıplaktılar
Bir şey biliyorlardı yapamıyorlardı gerçi
Ama biliyorlardı ki bir gün yapacaktılar

İlhan DEMİRASLAN

LEKELEME SANATI

İsmail ÇÖL

Kişiyi yüceltmek ne denli zorsa lekelemek de o denli güçtür. Çünkü, herkes her istediğinde dilediği kişiyi yüceltemez de, lekeleyemez de. Dediğimiz gibi bu bir sanattır.

Bir cahil, bir âlimi yüceltemez. Bir hırsız, bir namusluyu lekeleyemez. Bir müfteri dürüst bir kişiyi ne yüceltebilir ne lekeleyebilir.

Tüm bu eylemlerin rayına oturması için ön koşullar gerekir. Örneğin, bir bilgini yüceltmek ya da yermek yine bilgin olmak zorunluluğu vardır. Bilginin kişiliğini ya da özel yaşantısını yermek ya da lekelemek olayın da bu koşullar aranmayabilir. Fikir düşünce yapısını yermek için ise saydığımız koşullar zorunludur.

Bilginin belirli bir dünya görüşü vardır. Bir tezi savunur. Siz mutlaka ona anti tezle cevap verebilirsiniz. Yoksa canım istemediği için bu görüşünüze katılmıyorum, ya da sizden hoşlanmadığımdan fikirlerinizi de doğru bulmuyorum diyemezsiniz.

Niçin görüşüne katılmadığınızı ya da nerede ayrıldığınızı açıkça belirterek karşı tezi ileri sürmeniz gerekir. Sonra erbabı tez, antitez üzerinde metotlu bir çalışma yapar ki iki görüşün sentezini ortaya koyar; kesin yargı kapıları ardınadek açılır.

Ahlâk yönünden pek cılız olan kişi, hiç kimseyi lekeleme hazzını elde edemez. Zira, o güven verici değildir. Bir müseccel hırsız, temiz bir insanı hırsızlıkla suçlayamaz. Suçlamaya kalkarsa safsata olur.

İşte yukarıda sözünü ettiğimiz türlü çeşitli kişiler Deşifre oldukları için maddi güce, santaja ya da tehdide dayanarak, bir lekeleme ordusu yetiştirmeğe kararlı görünüyorlar.

İş hayatımızda aile çevremizde, oturduğumuz mahallede, üniversitede, tüm okullarda ve diğer iş kesimlerinde, bu ordunun bir militanı ile her an karşılaşmanız mümkündür.

Tertemiz, pırıl - pırıl giyinmiş bin kişilik bir kalabalığın içine üstü boydan boya yağlı boya olan bir tek kişiyi salın, ya kaçıp kurtulacaksınız, ya da sizi batıracaktır. Siz sonra derdinizi lekeciye anlatırsınız.

Profesyonel dayakçılar, profesyonel müfteriler vardır. Bunlar çok iyi yetiştirilmiştir ve iyi ücretle çalışırlar.

Şimdi düşünün. Ömrünüzde hiç görmediğiniz birini size gösteriyorlar, elinize de bir yüzlük sıkıştırıyorlar, onu kıstır bir temiz döv diyorlar.

Dövdüğünüz, ya da dövmek istediğiniz kimse atik davranır güçlü de çıkarsa haliniz dumandır. Ama dayakçılar da müfteriler gibi tek gezmez.

Müfteriler, çamuru atar, ister siyah (faşist) ister yeşil (gerici-nurcu) ister kırmızı (komünist) renge sizi bir boyar şahit olarak da ortağını gösterir. Eh iki kişinin şahadeti de bir idama yeterli sayıldığına göre.

Evet evet bu mutlaka bir sanattır.

KALKINMA VE TELEVİZYON

YALÇIN HIZ

Plânlı devreye geçiş ülkemiz için büyük bir aşamadır. Bu aşama sayesinde plân ülkemizin gerçek ihtiyaçlarını, politik oyunların dışında bırakarak ülkemizi en kısa zamanda az gelişmişlikten kurtarmak ve fertlerin yaşama düzeyini yükselterek geleceğe güven besleme olanağı kazandırmayı öngörmektir.

Plânın temel hedefleri yeni yatırımlarla ülkemizi az gelişmişlikten kurtarmaya ve fertlerin yaşama düzeyini yükselterek geleceğe güven besleme olanağını kazandırmayı öngördüğüne göre millî geliri yükseltici aktif yatırımlar gerekmektedir.

Gelişme ve kalkınmanın sanayileşme ile olacağı münakaşa götürmez bir gerçektir. Öyle ise sanayi sektöründe geniş işçi çalıştıracak yeni işyerleri açarak, işsizlere iş sağlamak ve işsizlikten doğan binlerce boş insan gücünü verimli hale getirip millî gelire katkı sağlamalıdır.

İkinci beş yıllık plân görüşmelerinin yapıldığı şu sıralarda televizyon günün konusu olmaktadır. Birinci beş yıllık plânda, az gelişmiş bir ülke olan memleketimizde televizyonun bir lüks olacağı düşünülerek ele alınmamış ancak ilerisi için temennide bulunulmuştur. İkinci beş yıllık plânda ise, Türkiyenin nüfus bakımından en kalabalık altı şehrinde televizyon vericilerinin kurulacağı öngörülmüştür. Bu şehirler sırasıyla Ankara, İstanbul, İzmir, Bursa, Konya ve Adanadır.

Gerekçe ise eğitim ve eğitimin kalkınmada en etkili araç oluşu. Ayrıca televizyon kurulmasının yerinde olduğunu; (Eğitim, azınlığın yararlandığı bir imkân olmaktan çıkarak, göze ve kulağa hitap eden ve olumlu etkiler yaratan televizyon sayesinde çoğunluğa kazandırılacaktır. Çünkü, eğitim de fırsat eşitliğinin gerçekleşmesi, haberleşme araçlarının aracılığı ile sağlanır) gibi ileri sürülen fikirler vardır. Ancak pasif bir yatırım olan televizyon, ülkemizde bugün için gerçek bir ihtiyaç olmaktan çok lükstür. Çünkü binlerce açık, milyonlarca ise gizli işsizin bulunduğu memleketimizde televizyon bu sorunumuza cevap vermekten uzaktır, millî gelire katkısı ise yoktur, eğitimde fırsat eşitliğini gerçekleştirmesi ise, kurulacağı öngörülen altı şehrimizin eğitimden en çok yararlanan şehirler oluşu, eğitimde fırsat eşitliği yerine fırsat eşitsizliği yarattığı ise gayet açıktır. Halkımızın büyük çoğunluğunun televizyona sahip olabilme olanaklarının olmayışı ise fırsat eşitsizliğini artırıcı ikinci sebeptir.

Az gelişmişlikten kurtulma çabasında, televizyonu bugün için lüks kabul ederek bunun yerine aktif yatırımların gerekliliğini savunanlara, geri kalmış pek çok ülke televizyona senelerce evvel kavuşmuştur, yerine, pek çok geri kalmış ülke televizyon sayesinde az gelişmişlikten kurtulmuştur diyebilmeli ve bunu ispatlayabilmelidir.

YALNIZLIK

İsmail GENÇTÜRK

Yalnızlık tak etmişti adamın canına. Bıkmıştı, usanmıştı yalnızlıktan. Anasından doğdu doğalı yalnızdı. Köyde yalnızdı, kentte yalnızdı. Köydeyken tüm kırlarda dolaşırdı. Sarı çiğdemlerin, kekiklerin, kır dikenlerinin arasında. Onları eline alır, inceler, saatlerce düşünür, sonra yere atar, ayaklarıyle çiğnerdi sıkıntısından.

Hele yağmurdan önce gelen o kara bulutlar yok mu iyicene artırıyordu yalnızlığını. Canı en çok öyle anlarda sıkılırdı zaten. Cıgara üstüne cıgara içer, ne yapacağını bilemezdi böylesi havalarda..

Sonra yalnızlığını büyük kentlerde unutacağını sandı. Ne de olsa kentler kalabalıktı. Yığın yığın insanlar.. Kadınlar, askerler ve caddeler. Sonra günce satan çocuklar, simitçiler. Belki unuturdu yalnızlığını. Kalkıp kente geldi. Ama düşünmemişti neye geldiğini. Aç mı kalacaktı susuz mu? Umurunda değildi adamın. O sadece gelmişti işte. Sonra köy değildi ki burası kentti. Yatacak yer isterdi, yiyecek yer.

Ve kentte aradığını bulmaya çalışıyordu adam. Şu sıkıntı, şu yalnızlık gitsin üstümden diyordu, ama olmuyordu bir türlü. Evet insanlar çoktu, kentin caddelerinde. Boyuna gidip geliyorlardı sağa sola. Ama ona hiç lâf atan yoktu. O öylece geziyordu. Kızlar da geçiyordu yanından, onu umursamadan. Birisine olsun bir tek laf atıp konuşturmak istiyordu. Ama bu da büyük bir cesaret işiydi. Onu da yapamıyordu. Bir gülümseyen bile yoktu yüzüne.

Böylece kenti adım adım dolaştı adam. Yalnızlığını unutamadı. Gitti bir yere oturdu. Eline bir günce aldı. Büyük büyük başlıklar. «Karısını öldüren adamı yazıyor», «feci trafik kazası», «bir adam intihar etti».. Baktı. Baktı başlıklara Düşündü. Ne acayip şey şu evren diye geçirdi içinden.. Başlıklardan kendi yaşantısıyle ilgili bağıntılar bulmaya uğraştı. Olsa olsa kendini asan adama benziyebilirim dedi içinden. Çünkü asmıştı adam kendini, bıkkınlığından. Belki de sevmediği şeyler vardı hayatında. Belki de yalnızdı. Ama olsun dedi gene içinden. Yalnız olunca kişi kendini mi asmalı. Saçma şey dedi. Adam çok seviyordu yaşamayı. Koşullar ne olursa olsun, ille yaşamak, nasibini almak istiyordu hayattan. Hem ne belliydi gelecekte mutlu olup olmıyacağı. Belki de iyicene mutlu olabilirdi. Neden olmasındı sanki. Değişebilirdi zamanla insan

Sonra kalktı oturduğu yerden. Dükkânların sergiliklerine (vitrinlerine) baka baka yürüdü. Ayakları onu mu götürüyordu, o ayaklarını mı belli değildi. Daha sonra bir kitapcının sergiliğinde durdu. Saatlerce baktı kitaplara. Canı hiç ayrılmak istemiyordu. Kitap da alamıyordu parasızlığından. İçi geçti kitaplara baktıkça. Bir tek olsun kitap alamadı oradan. İlk kez kızdı kendine orada. Tutumlu olmadığına kızdı Kitaplar dururken para harcadığına kızdı. Ama iyicene kızdı kendine. Yoldan karşıya geçerken aldırış bile etmiyordu taşıtlara. Ağır ağır gidiyordu, gelip birisi vursun diye. Çünkü kızıyordu kendine. Hiç olmazsa günce bildirmenlerine (muhabirlerine) iş çıkardı. Resmini de korlardı belki güncelerin birinci sayfalarına. Düşünürken geldi bir taksinin önü dayandı dizlerine. Şoför başını uzatıp «Eşek çekilsene, görmüyormusun?» dedi. Adam da «eşek senin gibi olur» diyerekten fırlayıp karşıya geçti. Küfretti durmadan şoföre. Çünkü o da şimdi bana söğüyordur diye düşündü. Gene sergiliklerde gözü. Yanından insanlar geçiyor gülerek, konuşarak Süslü, püslü kadınlar geçiyor. İyice sıkıldı. Uzaklaştı ordan. Geldi. Geldi. Kentin tam dışına çıkanadek. Sonra el kaldırmaya başladı gelip geçen taşıtlara. Kentin dışında bir yalnız adamı ne taksiler alıyordu, ne otobüsler. Güneşin altında bekledi, bekledi. Daha sonra bir yük kamyonu durdu. Şoför mahali doluydu. «Üstüne biner misin» dediler.. «Binerim» dedi ve bindi. Onlar içerde konuşuyorlardı. Adam gene kamyonun üstünde yalnızdı. Uzayıp giden kırlara, amaçlara bakıyor, bir daha kentte gelmemeye karar veriyordu kendi kendine. Ne olursa olsun yalnız değildi o. Az da olsa toprağı vardı dededen kalma. Onun üstünde oturacak, toprakla ebedi dost olacaktı. Ve unutacaktı yalnızlığını böylece.

Kârdan verilecek ikramiye

(Baştarafı S. 1 de)

rak yürürlüğe girdiğinden tüzüğün de en geç 21.Eylül 1964 tarihinde yürürlüğe girmesi gerekmekteydi. Her nedense, 35. maddenin altı ay olarak tesbit ettiği sürede tüzük çıkartılmamış ve 1 sene 10 ay 18 gün gecikmeyle 9.8.1966 tarihinde yürürlüğe girmiştir.

Kanunun 21. Mart. 1964 tarihinde yürürlüğe girdiğine ve 30. maddesi ile kâr eden teşekküllerin her çeşit personeline kârdan ikramiye verilmesi hakkını sağladığına göre: 1964, 1965 ve 1966 senelerine ait kârdan ikramiye verilmesi gerekmektedir. (Karabük Demir Çelik İşletmeleri bahsi geçen senelerde kâr etmiştir.) Tüzüğün geç çıkartılarak 1966 senesinin 8. ayında yürürlüğe konması, kâr eden teşekküllerde çalışan personelin 1964 ve 1965 senelerine ait ikramiyelerinin verilemiyeceği anlamını taşımaz. Hal böyle iken ikramiye verilmesi tüzüğün yürürlüğe girmesinden itibaren uygulanırsa kanunun özüne aykırı olur.

Kanun yürürlüğe girmiş, tüzüğünün şukadar zamanda hazırlanmasını emretmiş fakat kanunun emri yerine geç getirilmiş gecikmeye sebep olanlar zarar görmemiş, hiç kusuru olmayan teşekkül personeli ise ikramiye alamamak durumuyla karşılaşarak zarar görmüş olurlar. Olmaz böyle şey...

Sağda demir atan H. Tunç kamu oyunu yanıltıyor

(Baştarafı Sayfa 1 de)

bunu TÜRK-İŞ yönetim kurulu olarak basına-kamuoyuna bir deklârasyonla bildirmek için ne gibi engeller var.

Örneğin, Kaya Özdemir, Enver Turgut, Mustafa Ertuğrul, Hasan Türkay, Hilmi Gürbüz, Şevket Yılmaz, İbrahim Denizcier, Mustafa Şahin bir araya gelseler de böylece, ortanın solu görüşüne katılıyoruz, zira bu işçiden halktan - toplumdan yana bir dünya görüşüdür! deyip imza atsalar nasıl olur acaba? Hele kömür havzalarının Fatihi Osman İpekçi bey de destek oldu mu mesele tamam demektir.

Dikkat ederseniz, sayın Tunç kendi adına konuşması gereken yerlerde TÜRK-İŞ'i öne sürüyor. TÜRK-İŞ adına konuşacağı yerlerde de kendi adını kullanıyor.

Eğer Milliyet gazetesindeki beyanatta olduğu gibi, Tunç, TÜRK-İŞ'in ortak görüşüdür. diye sayın Ecevit'in fikirlerine paralel bir tek yöneticinin daha isimini versin samimiyetine inanırız.

Tam kapana sıkışınca sosyal adeletçi görünmek, biraz fazla açıkgözlük olmuyor mu?

Sonra diyelim ki, sayın Feyzioğlu, Kırca ve Orhan Apaydın bundan birkaç yıl öncesine dek RADİKAL SOSYALİSTTİ de, şimdi güya sosyal adaletçi oldular. Olurlar a! Buna kim karışır. O gün ona inanıyordu, bugün buna inanıyor. Bunların hesabını, Tunç'a verecek değiller a!

Netekim, sayın Tunç da, zaman zaman Türkiye'nin kapitalizmle kalkınacağına inananların sağında dolaşmakta, bazan da, canı sıkılınca sosyalizm türküsü söylemektedir.

Bunu, sayın Feyzioğlu pek güzel bir şekilde kanıtlamıştır. Dostum Tunç'u basın konuşturulması gerektiği gibi konuşturmuş! diyor.

Tunç'da cevaben, ben çocuk değilim, ne söylediğimi bilirim! diye karşılık veriyor.

Biz, bundan önceki yazılarımızda da, sayın Tunç'un bazan enternasyonal terminolojide ard - arda gaflar yaptığını yâni birçok yabancı deyimlerin anlamını bilmeden kullandığını belirtmiştik.

Bizim Bizim...

Bu memeket bunca emek.
Bizim bizim hepsi bizim
Yabancıya üs ne demek
Bizim bizim hepsi bizim

İş arayan açlar bizim
Yabancı ele göçler bizim
Alınacak öcler bizim
Bizim bizim hepsi bizim

Öküzün ardını bırak
Işıl ışıl işleyen çark
Hırsından çatlayan toprak
Bizim bizim hepsi bizim

Dağdan inen bozkuş bizim
El ele bir oluş bizim
Yarına kurtuluş bizim
Bizim bizim hepsi bizim

İhsani: Bu ara bizim
Yakılacak çıra bizim
Yürüyecek sıra bizim
Bizim bizim hepsi bizim

Âşık İHSANİ

TÜRK—İŞ, işçi sınıfına ihanete bir halka daha eklemiştir

(Baştarafı S. 1 de)

vetleri mütecavizden yana davranmış, hükümet makamları şikâyetleri savsaklama yolu tutmuştur.

Böylece A.P. iktidarının felsefesine bağlanmış ve işçi sınıfından kopmuş Türk - İş'çiler emniyet kuvvetlerinden de cesaret alarak kongreyi yaptırma olanağını yok etmiş, sonra da Maden - İş Sendikasının binasına giderek şube tabelasını sökmüş, tahrib etmiştir.

Türkiye Maden - İş Sendikası yöneticileri Türkiye Maden - İş üyelerinin 250 kadar mütecavize karşı nefis müdafaasına geçmek mütecavizlere hadlerini bildirmek için yapacakları mukabeleyi güçlükle önlemişlerdir. Ancak, hükümet kuvvetlerinin Türk - İş'cileri koruyan ve mütecavizden yana olan tutumları, derhal Başbakan, İçişleri Bakanlığı ve Adalet Bakanlığına telgrafla protesto edilmiştir.

Türkiye Maden - İş Sendikası Genel Yürütme Kurulu A.P. iktidarının anlayışı için de Sendikacılık yapan ve işçiden kopmuş, yabancı güçlerin desteğiyle ayakta dura bilmiş Türk - İş'çilerin bu saldırı ve tecavüzlerini tel'in eder.

Türkiye Maden - İş Sendikası Genel Yürütme Kurulu, Emniyet kuvvetlerinin kanuni görevlerini savsaklamaları karşısında bu ortamı yaratan, yurtta güvenlik duygularını yok edecek ve kaba kuvvet heveslilerine, anarşi çıkarmada yarar görenlere cesaret verecek tutumlarından dolayı Hükümeti şiddetle protesto eder. Türkiye Maden - İş Sendikası demokrasiye hançer saplanmasına, Türk işçi sınıfının aldatılmasına ve emekçi halk yığınlarının sefaletine yol açacak sağcı dikta heveslilerinin yaratmak istedikleri anarşi ortamına kaymayacaktır. Anayasa hakları, kanunlar çiğnenmekte devam edilirse Türkiye Maden - İş Sendikası, çıkacak olayların sorumluluğunun Hükümet ve Türk İş ikilisinde olduğunu şimdiden kamu oyuna duyurur.

Türkiye Maden - İş Sendikası Genel Yürütme Kurulu bir kez daha belirtir:

Tarihin akışını geriye çevirmeye, güçsüzlerin kaba kuvvetleri saldırı ve ihanetleri yetmeyecektir. Kesin ve en son zafer işçi sınıfınındır!.

İŞÇİ KARDEŞ YERİNİ BUL!..

(Baştarafı S. 1 de)

yı tastamam uygulayarak zararına olan bu düzeni değiştirirsin. Nasıl mı? Dört yılda seçim olmuyor mu? Sen çoğunlukta değil misin? Ve de ezilmiyor musun? Öyle ise hep efendilerim bilir deme. Bilse idi onlar şimdiye seni sürünmekten kurtarırdı. Onlar isteseydi «Emek sahibi olmayanlar insandan sayılmazlar» ilkesini uygularlar ve seni de insan gibi yaşama olanaklarına kavuştururlardı. Ama istemiyorlar. Çünkü senin insan gibi yaşaman demek, onların hayat seviyelerinin biraz olsun düşüklük kaydetmesi demektir. İşte onlar senin için bu kadarcık bir fedakârlığa katlanmıyorlar. Öyle ise «Öksüz oğlan sünnetini kendisi yapmalıdır.» Yani kendi yaşama seviyeni düzeltmek için sen cephe tutacaksın. Anayasadan yana olacak ve anayasadan yana olan güçlerin sesine kulak vereceksin. Senin içinde kıymetli işçi liderleri vardır. Onların sesine kulak kabartacak, bir yandan da kendini eğiteceksin.

Seni Amerikan parası kurtarmaz.

Seni ağa, eşraf, mütegallibe üçlüsü kurtarmaz.

Seni ancak sen kurtarırsın.

Yıllardır TÜRK—İŞ'e bağlısın, neyin değişti? Üç kuruş zam aldıyan ürettiklerini beş kuruş fazlasına alarak, aldığın zam fazlası ile gene patronun cebine girmedi mi? Öyleyse anayasadan yana olacak ve kendi düzenini kuracaksın. Bunun için de DİSK'e «Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonuna» gireceksin. Katır doğurmaz; boşuna bekleme. Yerini bul ve eyleme geç. Her hakkını demokratik yolla almasını bil. Savsaklamak sana göre değildir. Ezile ezile pestil gibi olmana sen razı olsan bile biz razı olmayız.

SENDİKA — Fikir ve Sanat Gazetesi

Sahibi : Türkiye Maden - İş Sendikası Karabük Bölge Merkez Şubesi adına : Nuri Kara

Bu sayıda sorumlu yönetmen: Remzi İnanç

Yönetim Yeri : Hürriyet Caddesi, No: 86, Maden - İş Sendikası, *Karabük*

Dizgi ve Baskı : Balkanoğlu Matbaacılık Ltd. Şti. *Ankara*